

Livets förgänglighet

190

Ibland kommer aftonen
hastigt och oväntat
Ibland kommer den som
en befriare.

192

Du längtade så efter
ljuset och våren
När den kom gick Du
hastigt ifrån oss
Vi hann ej ta ett
riktigt farväl
Det känns så tomt
efter Dig.

194

Livets timmar är
korta Slutets aning fjärran är
Att Du nu är borta
Det för oss ofattbart är.

196

Inget farväl inga
medvetna ord
Så fort och tyst
gick Du bort från vår jord
Här går vi i rester
ur Din svunna värld
Bland tankar och
minnen som färgat Din färd
Allt som Du älskat Oss
bilder nu ger
Du talar och skrattar
Vi minns Dig och ler.

198

O rymd, låt din klarhet
begjuta
Förvissningens ord att
livet aldrig skall sluta
i stoft och jord.

191

Som en liten ängel
Du till oss kom,
log och vände
hastigt om.

193

Plötsligt var lyckan
förvandlad av ödet
Allt blev så dystert,
så mörkt och kallt
Borta är glädjen,
kärleken, stödet
Ty Du var vår trygghet,
vår tröst, vårt allt.

195

Livet förgår likt
flodens bölja snar
När den förrunnit
har var är dess spår?

197

Allting bleknar
Allting brister
Livets röda tråd är skör
Den man håller av
man mister
Den man älskat mest
hon dör.

199

Gå sakta, sommar
Gå sakta bort
Din knoppning är
flyktig, Din blomning
kort.

Livets förgänglighet

200

Somrarna komma, somrarna
fly snabba som himmelens
farande sky,
glömska som vågen i
solens lans
vackra som skimrande
sländors dans.

202

Jag är en främling
Jag är en pilgrim
Blott en afton bor
jag här.

204

Med fyllda segel i
solnedgången min
farkost glider till
fjärran land
Där väntar viken, där
tonar sången där
somnar vågen, vid
vänlig strand.

206

Drömmar bleknar,
lyckan brister,
livets smala tråd
är skör
Den man håller
av man mister
den man älskat
mest, den dör.

208

När våren sig kläder
i ljuvaste grönt
Vi tyst Dig i graven gömma
Så hastigt Du från oss
rycktes bort
Från livet till döden
är steget så kort.

201

Ibland liksom hejdar sig
tiden ett slag och någonting alldeles
oväntat sker
Världen förändrar sig
varje dag men ibland
blir den aldrig densamma mer.

Alf Henrikson

203

Döden kommer
Livet går
Sakta vi vandra
mot natten
Mörkret kommer
Ljuset går
men Morgonen föds
under natten.

205

Som svalors
snabba flykt
i rymden blå,
som havets våg förrinner
uti sanden,
så hastigt våra år
och dagar gå,
så fort vi färdas mot den
andra stranden.

207

Varför skulle Du så
hastigt ryckas bort
Vår ålders saga blev
så kort.

209

Hur gränslöst lite veta vi
när dödens timma slår
och lika lite ana vi vem
kallelsen då får.

Livets förgänglighet

210

Var rädd om Dina kära
Du har dem inte jämt
Vår tid för sammanvaro
vi ej med Gud bestämt
Som ljusen sakta brinner
i sina stakar ner,
Så våra år försvinner
Du har dem inte mer.

212

Hur snabbt kom döden,
så obetänksam
Ett avskedsord han fick
ej ge de kära
Och ej ett tack för kärlek
som han skänkt
Fick de nära fram till
honom bära.

214

Mot ett tidlöst okänt
ledas stegen
Se, det närmar sig för
var minut
Och den hand som håller
i Din egen
Du skall släppa även
den till slut
Ensam tar Du sista
steget ut.

216

Jag vet en port
som öppnas tyst,
och stänges utan dån
Och alla vägar leda dit
men ingen därifrån
Och alla frågar var?
Varthän?
Men ingen svaret vet
Ty svaret på den frågan
är just portens hemlighet.

211

Ditt varma hjärta
slutat slå
Du alltför tidigt fick
från oss gå
Tack för den kärlek
Du oss givit har
Ditt vackra ljusa minne
lever kvar.

213

Så enkelt
Allt som händer, är
bara att oljan i lampan tar slut,
att ett blomblad faller
och att ett liv går ut.

215

Vad le de åt i sin sista minut?
Är det ett bud från vän till vän?
Eller är det ett tack för att allt är
slut till den som tog lånet igen?
Är det minnet av allt vad de ägt
och mist eller suset av
himlarnas sång?
Hav tröst - en liten tid -
och till sist får du veta
det själv en gång.

217

Hur underlig är Du
i allt vad Du gör
Vem kan Dina vägar förstå
Men ett är dock säkert Den väg Du mig för
För mig är den bästa ändå.

Sv.Ps.268:1, E. Gustafsson 1886

Livets förgänglighet

218

Att resa är att njuta
med sina sinnen fem
Att resa är att alltid i
dunklet längta hem
Att resa är att möta så
mången charmig vän
Att resa är att lära sig
ta farväl igen.